

Ма предава“. И наистина, веке пристѣгнаше една чета чловѣци, наедно съ Іуда, който са былъ надумалъ съ враговетъ Исусовы тѣй, че той ще цалуне предъ тѣхъ Исуса за да могатъ по този бѣлѣгъ враговетъ да познаѣтъ Спасителя и да го уловятъ. Тѣй и направилъ предателтъ: тогази стражитъ зели да вържатъ Исуса, а ученицитъ слѣдъ като Спаситель отъ покорность на волята Божія имъ запретилъ да Го защищаватъ, разбѣгали са отъ страхъ. Исуса завели прѣзъ нощта въ Іудейското сѣдилище, което са надѣяло да погуби Исуса чрезъ подкупены свидѣтели, които са заловили да Го оклеветятъ. Исусъ търпѣливо претеглялъ сичкитъ оскърбленія, но не са отрычалъ отъ туй че Той е Сынъ Божій, а сѣдовището мысляло да Му го вмѣни туй за престѣпление. Сѣдовището осѣдило Исуса на смъртно наказаніе. Сутренята въ петъкъ сѣдовището пакъ потвърдило тѣзи пресѣда. Тогасъ Іудейското сѣдовище завело Исуса при римекыя началникъ, за да обвини Исуса предъ Пилата (тѣй звели началника) и да искатъ отъ него смъртна пресѣда. Пилатъ не намѣрвалъ Исуса виноватъ за смъртно наказаніе; но Іудейскитъ сѣдници настоявали. Защото въ Іудея сѣществувалъ обычай за честь на празника да прощаватъ едного отъ престѣпницитъ, затуй Пилатъ, като желаялъ съ туй средство да запази живота Исусовъ, предложилъ на народа да Го прости. Но враговетъ Исусовы подучали народа да искатъ отъ Пилата прощеніе за единъ злодѣецъ, който былъ запрѣнъ въ тъмницата. „Расни расни Го“, викалъ народътъ намѣсто отговоръ на Пилатовото питаніе, какво да прави Исуса? Като са боялъ отъ разбунтуваніето на народа, който са подбадалъ отъ враговетъ на Спасителя,